

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **M. Ž.**, nar. X, bytem Ch.,
zastoupený Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem,
se sídlem Lecnínová 3033/7, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Městský úřad Sokolov**, se sídlem Rokycanova 1929, 356 01 Sokolov,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, která dle žalobce spočívá v tom, že v řízení vedeném pod sp. zn. MUSO/131191/2019/OD/OLMA nerozhodl o námitkách proti záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, jež podal 28. 1. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení a obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou podanou dne 14. 7. 2021 domáhal, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí v jím vedeném řízení pod sp. zn. MUSO/9603/2021/OD/OLMA, a to ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení rozsudku. Vyložil přitom, že dne 18. 11. 2019 mu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalovaný doručil oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 28. 1. 2021 žalobce doručil žalovanému námitky směřující proti záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný však o těchto námitkách nerozhodl, proto žalobce dne 1. 3. 2021 doručil na Krajský úřad Karlovarského kraje žádost o ochranu před nečinností žalovaného. Krajský úřad však na tuto jeho žádost dosud nijak nezareagoval a kýženou ochranu mu tedy neposkytl.

Vyjádření žalovaného

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že dne 1. 11. 2019 provedl u žalobce v registru řidičů záznam o dosažení 12 bodů. Tuto skutečnost žalobci následně oznámil. Dne 20. 11. 2019 žalovaný obdržel žalobcovo podání nazvané jako „Odpor proti oznámení pozbytí řidičského oprávnění“, ve kterém žalobce požádal o nové posouzení záznamu bodů v registru řidičů. Žalovaný toto podání posoudil jako námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Uvedené podání sice nebylo označeno jako námitky, avšak z jeho obsahu jednoznačně vyplývá, že se o námitky ve smyslu citovaného ustanovení jedná. Rozhodnutím ze dne 5. 2. 2020, č. j. MUSO/12479/2020/OD/OLMA, námitky zamítl a provedený záznam bodů potvrdil, jelikož dospěl k závěru, že všechny záznamy byly provedeny v souladu s jejich podklady. Žalovaný dále uvedl, že dne 28. 1. 2021 obdržel žalobcovo podání označené jako „Podání námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče“, ve kterém žalobce namítal, že nespáchal ani jeden z evidovaných přestupků a požádal o opravu záznamů v registru řidičů. Podání ze dne 28. 1. 2021 žalovaný posoudil jako stejné (opakované) námitky proti provedeným záznamům, o kterých již bylo rozhodnutím ze dne 5. 2. 2020 pravomocně rozhodnuto.
3. Z uvedených důvodů žalovaný žalobce sdělením ze dne 1. 2. 2021 vyrozuměl o existenci překážky věci pravomocně rozhodnuté a následně dne 22. 11. 2021 vydal usnesení, kterým věc týkající se podání ze dne 28. 1. 2021 odložil z důvodu existence překážky podle § 48 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
4. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a v případě úspěchu uplatnil právo na náhradu nákladů řízení před soudem, a to dle vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Obsah správního spisu

5. Ve správním spisu, který žalovaný předložil krajskému soudu, je založeno žalobcovo podání ze dne 20. 11. 2019 nazvané jako „Odpor proti oznámení pozbytí řidičského oprávnění“, ve kterém žalobce uvedl, že podává odpor proti pozbytí řidičského oprávnění s tím, že žádá o opětovné posouzení přestupků spáchaných ve dnech 26. 10. 2019 a 1. 11. 2019, jelikož řidičský průkaz nezbytně potřebuje k výkonu svého zaměstnání. Ve správním spisu je dále založena kopie oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 4. 11. 2019 a žalobcův výpis z evidenční karty řidiče ze dne 21. 11. 2019 obsahující 6 záznamů o spáchaných přestupcích.
6. Výzvou ze dne 22. 11. 2019 žalovaný žalobci sdělil, že jeho podání ze dne 20. 11. 2019 označené jako odpor vyhodnotil jako námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval jej k doplnění konkrétních námitek. Na výzvu reagoval žalobce

podáním ze dne 13. 12. 2019, kde požádal, o prověření a opětovné zkontrolování měření rychlosti a o doložení údajů z měření rychlosti v obou případech. Následně žalovaný správní orgán po uplatnění práva žalobce seznámit se s obsahem podkladů před vydáním rozhodnutí, vydal dne 5. 2. 2020 rozhodnutí č. j. MUSO/12479/2020/OD/OLMA, kterým žalobcovy námitky zamítl a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil.

7. Proti zamítavému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 16. 11. 2020 pod č. j. KK/588/DS/20-3 zamítnuto a rozhodnutí Městského úřadu Sokolov potvrzeno.
8. Ve správním spisu je dále ze dne 28. 1. 2021 založeno podání žalobce učiněné prostřednictvím jeho zástupce označené jako „Podání námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče“, ve kterém žalobce uvedl, že v souladu s § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu podává námitky proti všem jednotlivým záznamům bodů v registru řidičů, jelikož ani jeden z přestupků nespáchal, na místě nebyl, vozidlo neřídil, příkazový blok na místě nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil. V podání žalobce též uvedl, že dosud nikdy námitky proti záznamům bodů dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nepodal, jelikož jeho předchozí podání ze dne 20. 11. 2019 byl odpor proti oznámení pozbytí řidičského oprávnění.
9. Sdělením ze dne 1. 2. 2021 žalovaný žalobci sdělil, že ve věci jeho námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče již bylo pravomocně rozhodnuto a nelze znovu vést správní řízení s tím, že pokud nesouhlasí s rozhodnutím o zamítnutí námitek, lze využít zákonné opravné prostředky. Dne 22. 11. 2021 byl usnesením č. j. MUSO/119872/2021/OD/OLMA podnět ve věci námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče z důvodu překážek dle § 48 odst. 2 správního řádu odložen.

Podmínky řízení

10. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s.: „*Ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*“
11. Dle § 80 odst. 1 s. ř. s.: „*Žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.*“
12. Soud nejprve ve věci ověřil splnění podmínek řízení, a to na základě shora citované právní úpravy.
13. Nejdříve se soud zabýval otázkou, zda byla žaloba podána včas. Z ustanovení § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu vyplývá: „*Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.*“ Dle třetího odstavce téhož ustanovení pak: „*Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*“ Z této právní úpravy je zřejmý stanovený časový rámec pro vyřízení námitek proti záznamu bodů v registru řidičů. Shledá-li příslušný správní orgán námitky důvodnými, provede bez dalšího opravu příslušného záznamu, a to ve lhůtě deseti pracovních dnů. Neshledá-li

příslušný správní orgán námitky důvodnými, rozhodnutím je zamítné a provedený záznam potvrdí. V tomto směru tedy právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu nestanoví sama příslušnou lhůtu k vydání rozhodnutí, ale tím, že uvádí, že příslušný správní orgán o zamítnutí námitek a potvrzení provedeného záznamu vydá rozhodnutí, použije se podpůrně právní úprava dopadající na lhůty k vydání rozhodnutí obsažená ve správním řádu. Ten v § 71 odst. 1 stanoví: „*Správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.*“ Dle § 71 odst. 3 správního řádu pak platí: „*Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní setření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.*“ Jelikož ze správního spisu se podává, že žalobce skutečně učinil dne 28. 1. 2021 vůči žalovanému podání nazvané „Podání námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče“, je zřejmé, že žalovaný za dané situace buď mohl námitkám vyhovět a ve lhůtě deseti pracovních dní, tj. do 11. 2. 2021, a provést opravu záznamu o dosaženém počtu bodů, nebo ve lhůtě nejvýše 30 dní, tj. do 1. 3. 2021 rozhodnout o jejich zamítnutí a potvrzení provedeného záznamu. Byla-li pak nečinnostní žaloba podána dne 14. 7. 2021, stalo se tak v bezpečně zachované zákonné lhůtě stanovené v § 80 odst. 1 s. ř. s.

14. Dále se soud zabýval problémem, zda byla splněna i specifická podmínka řízení o nečinnostní žalobě spočívající ve vyčerpání prostředku na ochranu před nečinností správního orgánu nabízeného příslušným procesním předpisem. Tím je v projednávané věci žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Žalobce soudu spolu se žalobou předložil kopii podání adresovaného Krajskému úřadu Karlovarského kraje nazvaného „Žádost o ochranu před nečinností“, v níž poukazuje na řízení vedené pod „č. j.“ MUSO/124211/2019/OD/OLMA a skutečnost, že v tomto řízení nebylo ve stanovené lhůtě žalovaným rozhodnuto. V této souvislosti soud podotýká, že nepřehlédl, že z kopie tohoto podání není prokazatelné, že došlo k jeho předložení Krajskému úřadu Karlovarského kraje, stejně jako tato skutečnost nevyplývá ani ze správního spisu žalovaného vedeného v příslušné věci. Za této situace nicméně soud vyšel ze závěrů Nejvyššího správního soudu obsažených v jeho rozsudku ze dne 9. 12. 2015, č. j. 10 As 180/2015-64 a v pochybnostech o splnění této podmínky řízení upřednostnil meritorní projednání věci před odmítnutím žaloby. Tento postup odpovídá zachování práva na přístup k soudu coby ústavně garantovanému právu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Současně vzal soud do úvahy i to, že ani žalovaný nijak nezpochybnil, že žalobce žádost o uplatnění prostředku ochrany proti nečinnosti učinil. Za této situace proto považuje soud jeho podání za osvědčené, a tuto podmínku řízení má proto za splněnou.

Vlastní posouzení věci

15. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. v případě řízení o žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu platí: „*Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*“
16. Dle § 81 odst. 2 s. ř. s. pak: „*Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.*“

17. Nečinnostní žaloba je specifickým prostředkem soudní ochrany před nečinností správního orgánu. Nesměruje tedy do merita věci, ale řeší situaci, ve které správní orgány nesplní svou povinnost vydat v probíhajícím řízení včas rozhodnutí. Jde tedy o zasahování do práv osob nikoli konáním, ale nekonáním. Nečinnost správního orgánu znemožňuje realizaci ústavního práva účastníka řízení, jež vyplývá každému z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má pak každý právo na to, aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů.
18. Tato povaha nečinnostní žaloby se zrcadlí ve způsobech, kterými o ní může soud rozhodnout. Pokud ji shledá důvodnou, uloží správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení v jím stanovené lhůtě, která musí být přiměřená, ale nesmí být delší, než kterou určuje zvláštní zákon pro vydání konkrétní rozhodnutí či osvědčení. Jinými slovy řečeno, žalobou na ochranu před nečinností správního orgánu se nelze domoci ničeho jiného, než právě a jen stanovení povinnosti toto rozhodnutí či osvědčení vydat. Klíčovým okamžikem je přitom okamžik vyhlášení rozsudku: nečinnost správního orgánu musí v daném okamžiku stále trvat, rozhodnutí nebo osvědčení tedy nesmí být vydáno, neboť právě v tomto okamžiku je soud vázán skutkovým stavem věci. Není tedy rozhodující to, zda tu byla či nebyla nečinnost správního orgánu v době podání žaloby. Klíčové pro rozhodnutí o nečinnostní žalobě je, zda zde byla nečinnost správního orgánu v okamžiku vyhlášení rozsudku. Jinak řečeno, pokud by správní orgán rozhodnutí nebo osvědčení vydal v průběhu soudního řízení, byť i opožděně vzhledem ke lhůtám, v nichž mělo být rozhodnutí či osvědčení vydáno, nemůže být žaloba na ochranu před nečinností úspěšná, neboť jejího cíle bylo již dosaženo, jelikož správní orgán v mezidobí rozhodl nebo vydal osvědčení. Účelem rozhodnutí o nečinnostní žalobě není vydání akademického výroku o tom, že tu snad nečinnost správního orgánu v minulosti byla, ale odstranění *trvajících* nečinností. Proto by taková žaloba musela být zamítnuta (k tomu srovnej usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46).
19. Co se rozumí vydáním rozhodnutí, stanoví správní řád v § 71 odst. 2. Ten uvádí: „Vydáním rozhodnutí se rozumí a) předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“, b) ústní vyhlášení, pokud má účinky oznámení (§ 72 odst. 1), c) vyvěšení veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25, d) poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu, nebo e) odeslání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do datové schránky kontaktního místa veřejné správy k postupu podle § 19 odst. 3; na písemnosti se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“.“ Lze shrnout, že zákon spojuje vydání rozhodnutí zásadně s okamžikem, v němž je učiněn úkon směřující k intimaci (oznámení) tohoto rozhodnutí jeho adresátovi předepsaným způsobem (doručení, vyhlášení, poznamenání do spisu, odeslání do datové schránky kontaktního místa veřejné správy).
20. Ze správního spisu předloženého žalovaným v projednávané věci, jehož relevantní obsah byl shrnut výše, se podává, že žalobce u žalovaného inicioval dvě správní řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Prvé z nich bylo zahájeno žalobcovým podáním ze dne 20. 11. 2019 a bylo pravomocně skončeno rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 23. 11. 2020, č. j. KK/588/DS/20-3, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov ze dne 5. 2. 2020, č. j. MUSO/12479/2020/OD/OLMA. Žalobcova polemika o tom, zda svým citovaným

podáním ze dne 20. 11. 2019 skutečně mýnil iniciovat řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, jež se objevuje v dalším obsahu správního spisu, je z hlediska nyní projednávané věci irelevantní, neboť soud se v řízení o nečinnostní žalobě nemůže zabývat otázkou, zda správní orgány vedly správně konkrétní druh řízení, popřípadě zda v něm vydaly věcně a právně správné rozhodnutí, ale toliko otázkou, zda v konkrétním řízení vydaly či nevydaly rozhodnutí či osvědčení, ač tak podle zákona učinit měly. V této souvislosti tedy zcela postačí konstatovat, že správní řízení iniciované žalobcovým prvním podáním bylo pravomocně ukončeno odkazovaným rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje.

21. Druhé správní řízení o žalobcových námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů bylo zahájeno podáním ze dne 28. 1. 2021. V rámci tohoto řízení zpracoval žalovaný dne 28. 1. 2021 sdělení, ve kterém shrnul průběh předchozího řízení o žalobcových námitkách s tím, že v dané věci již bylo pravomocně rozhodnuto, a proto nelze znovu vést řízení ve stejné věci. Toto sdělení bylo zasláno žalobcovu zmocněnci dne 1. 2. 2021 a doručeno mu bylo dne 3. 2. 2021. Následně až dne 22. 11. 2021 vydal žalovaný usnesení č. j. MUSO/119872/2021/OD/OLMA, kterým podle § 48 odst. 2 správního řádu odložil „podnět“ ve věci námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. K tomuto usnesení je ve spise připojena dodejka, ze které vyplývá, že datová zpráva je obsahující byla dodána do datové schránky žalobcova zmocněnce, Mgr. Zdeňka Burdy, advokáta. Na této dodejce je učiněna tužkou poznámka: *„V době odeslání na KS v Plzni usnesení zatím nebylo doručeno, nenabylo PM.“*
22. Z těchto faktů vyplývají pro posuzovanou věc dvě významné skutečnosti. Předně je zcela nepochybné, že žalovaný ve druhém správním řízení nepostupoval řádně, neboť veškerá jeho reakce na žalobcovo podání ze dne 28. 1. 2021 se omezila na sdělení z téhož dne, aniž by zahájené správní řízení jakkoli dále pokračovalo směrem k příslušnému procesnímu ukončení. Až dne 22. 11. 2021, tedy více než 4 měsíce po podání žaloby a téměř plných 10 měsíců po zahájení tohoto správního řízení vydal žalovaný usnesení o odložení věci. Soud přitom nemá žádnou pochybnost o tom, že se tak stalo až v souvislosti s výzvou k předložení správního spisu a zaslání vyjádření k podané žalobě, kterou soud žalovanému zaslal dne 26. 10. 2021 a žalovaný na ni reagoval dne 26. 11. 2021. Současně soud poukazuje na to, že usnesení o odložení věci bylo žalovaným skutečně vydáno ve smyslu shora citovaného § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu právě dne 22. 11. 2021, což prokazuje dodejka příslušné datové zprávy. Skutečnost, že ve správním spise není zachyceno, kdy (a zda vůbec) bylo toto usnesení skutečně doručeno žalobcovu zmocněnci, již není z pohledu rozhodnutí o nečinnostní žalobě relevantní, neboť jak už soud shora konstatoval, okamžik vydání rozhodnutí se váže k okamžiku provedení úkonu směřujícího k jeho doručení, který je v projednávané věci jednoznačně prokázán dodejkou datové zprávy.

Závěr a náklady řízení

23. Pokud se tedy žalobce svou nečinnostní žalobou domáhá, aby soud uložil žalovanému rozhodnout o jeho námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, které uplatnil svým podáním ze dne 28. 1. 2021, o čemž není žádných pochybností, nezbývá než konstatovat, že nečinnost žalovaného v tomto správním řízení byla ukončena vydáním usnesení o odložení věci ze dne 22. 11. 2021. To soud konstatuje, aniž by se jakkoli vyjadřoval k otázce, zda je toto usnesení věcně či právně správné. Ke dni vyhlášení tohoto rozsudku však nečinnost žalovaného netrvala. Nečinnostní žaloba proto nemůže být z pohledu § 81 odst. 1 s. ř. s. úspěšná. Soud ji proto podle tohoto zákonného ustanovení výrokem I.

tohoto rozsudku zamítl.

24. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu nákladů řízení ten účastník, který byl ve věci procesně úspěšný. Tím byl žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Podle dlouhodobě ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu však nemají správní orgány právo na náhradu těch nákladů, které nepřesahují náklady běžné úřední činnosti. Do tohoto okruhu nákladů patří náklady na hovorné, poštovné, mzdové náklady na zaměstnance správních orgánů, provozní náklady i náklady spojené s účastí zaměstnanců správních orgánů na úkonech soudního řízení správního. K tomu srovnej např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47. Tato teze souvisí s tím, že tyto náklady jsou již správnímu orgánu hrazeny ze státního rozpočtu a že je běžnou součástí činnosti správních orgánů obhájit svůj postup v řízení před správním soudem. V projednávané věci žalovanému žádné náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti evidentně nevznikly. Je rovněž již dlouhodobě uzavřeno, že správní orgány nemohou mít právo ani na tzv. paušální náhradu nákladů řízení podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. K tomu srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, nebo ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014-25. Proto soud žalovanému žádnou náhradu nákladů řízení nepřiznal a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 12. ledna 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu